

ler, at der er brug for at se på, hvordan vores samfund fungerer, hvordan den offentlige sektor fungerer, og hvordan vores velfærd er skruet sammen.

Der er et stort behov for at udvikle den offentlige sektor. Alt for mange gange hører vi om mennesker, der falder mellem to stole, om børn, hvor kommuner og amter slås om at undgå regningen for specialinstitutioner, om kassetænkning over for mennesker, der har brug for sygedagpenge, førtidspension eller kontanthjælp, og hvor man tænker i, hvilken kasse der er nu billigst.

Der er et stort behov for at udvikle vores velfærdssamfund, fordi vi alt for mange gange hører om mennesker, der ikke behandles værdigt, f.eks. om ældre, der kun får bad en gang hver 14. dag, for det er, hvad kommunen mener den har råd til på grund af den alt for stramme økonomi, som staten har bundet kommunerne ind i.

Der er et kæmpebehov for at udvikle vores lokale demokrati, for at give mennesker mere reel indflydelse på deres eget liv, indflydelse på deres egen hverdag. Så der er mange gode grunde til at lave en grundlæggende reform af vores samfund og også af strukturen i samfundet.

Kl. 14.25

Fra Enhedslistens side har vi hele tiden sagt, at noget af det, vi gerne ville kæmpe for i en reform, er at give det enkelte menneske nogle minimumsrettigheder, f.eks. give de ældre ret til et minimum af hjemmehjælp, så de selv kan bestemme, hvornår de vil sove, selv kan bestemme, hvad de vil have at spise, selv kan bestemme, hvad de vil have på af tøj.

Vi vil give skoleeleverne ret til et mindstemål af timer, af bøger, til efteruddannede lærere osv.

Vi vil gerne sikre det enkelte menneske både som borger og som bruger en reel medbestemmelse over velfærden, reel medbestemmelse over den service, der ydes i det lokalområde, hvor man bor, altså en udvikling af det lokale demokrati og også gerne med et ansvar for mennesker i det lokalområde, man bor i.

Vi ville gerne nytænke den offentlige sektor. Der er alt for megen kraft, der i dag bliver brugt på kontorer, bliver brugt på kontrol og tvang over for de mennesker, der egentlig har mest brug for støtte og hjælp. Vi vil gerne have sagsbehandlerne ud af kontorerne, ud i boligkvartererne, ud der, hvor borgerne er og har brug for hjælpen. Vi vil gerne have mindre kontrol og mere støtte til, at man kommer til at kunne klare sig selv.

Vi vil gerne tænke det lokale demokrati helt grundlæggende anderledes. Vi synes, man skal se på, om ikke der er mulighed for at skabe sammenhæng i folks hverdag, at man får en mulighed som borger i Danmark for at bo og arbejde tæt på, i stedet for at vi i dag ser, at folk skal pendle længere og længere og nu også på tværs af landsdelene.

Så der er mange gode grunde til at lave en stor reform i Danmark og se på, hvordan vi indretter den offentlige sektor.

Nu er vi så gået i gang med behandlingen af regeringen og Dansk Folkepartis kæmpereform, og vi kan konstatere, at de vil det stik modsatte af Enhedslisten. Det, regeringen og Dansk Folkeparti lægger op til med deres reform, er at gennemføre Farummodellen på landsplan. I Farum gik det galt. Det kommer Værløses borgere nu til at betale regningen for. Nu prøver man så på landsplan i stedet, og så kan man jo overveje, hvem der skal betale regningen, når det kommer til at gå galt i Danmark.

Man har ikke kunnet finde nogen uafhængige eksperter, der har villet støtte denne her reform, og når man har skullet se, hvor man internationalt kan finde noget, der ligner, så er det eksempel, der springer mest i øjnene, New Zealand. New Zealand havde et velfærdssamfund, der lignede det danske. De gennemførte nogle grundlæggende reformer, som gjorde, at de i løbet af 10 år fik nedbrudt velfærden og i dag på mange punkter har en stor fattigdom. Vi er meget bange for, at det samme kommer til at ske i Danmark.

Den kommunalreform, vi behandler, indebærer, at amterne skal nedlægges, og at der skal skabes nogle nye store kommuner. Argumentet for, at amterne skal nedlægges, har været, at de jo er for små, og til gengæld vil man så skabe en række nye kæmpekommuner, der skal overtage en række af amternes opgaver. Men de nye kommuner, man skaber, er sådan set mindre end de amter, man sagde var for små til at løse opgaverne. Det har vi svært ved at se logikken i.

Hele processen omkring kommunalreformen indtil den første behandling, vi nu er i gang med, har været nærmest absurd. Det er gået over stok og sten. Ordet kommunalreform blev slet ikke nævnt før valget i 2001, men alligevel nedsatte man kort efter en Strukturkommission, der blev lavet aftaler, lovforslagene blev gennemført, og efter Strukturkommissionens beretning sendte man lovforslagene i høring. Man gav 1 måneds frist, inklusive jul og nytår, en me-